

[Henry Christensen.]

sion os imellem. Jeg gentager: hvad det aktuelle angik, bestod der altså ikke her i kasseoverskuddsdiskussionen nogen modsætning.

De to ærede medlemmer har ved deres egen optræden afgørende svækket venstres muligheder for at medvirke til en bred løsning. Deres handlemåde taler tydeligt for sig selv. De kan for en tid svække venstres forhandlingsposition her i folketinget, men de kan ikke svække venstres muligheder for blandt liberalt indstillede medborgere her i landet at skaffe sig øget tilslutning.

Jeg ser nu, at de forhandlinger, der har været ført om, at de ærede medlemmer eller et enkelt af dem skulle være minister, ikke bliver til noget, i hvert fald ikke i denne omgang. Den socialdemokratiske gruppe har øjensynligt hindret det. Det er jo næsten helt umenneskeligt, men hvad, socialdemokratiet har jo også fået sit.

Også den højtærede statsminister har jo spillet en særlig rolle. Der har lejlighedsvis været situationer, hvor den højtærede statsminister har haft megen sympati i venstrekredse, også så megen sympati, at nogle venstrefolk var ved at føle sig betænkelige derved. Denne sympati er den højtærede statsminister ikke omgærdet af i dag. På ét døgn har den højtærede statsminister forskertset mange af de muligheder, han har haft, og han har endnu en gang, som han har gjort det tidligere, da han trumfede helhedsløsningen og jordlovene igennem her i tinget, øvet en indsats, der sætter stærke skel her i det høje ting. Jeg finder ikke, at det er statsmandsgerning, den højtærede statsminister her har udøvet. Jeg tror, den højtærede statsminister vil komme til at fortryde det.

Ser vi i øvrigt på forhandlingsforløbet og situationen, som den nu er, ja, så har vi jo én glæde. Vi har den glæde, at det arbejde, der ikke førte til den samlede løsning, det burde have ført til, jo ikke på alle områder har været forgæves. En række af de forhandlingsresultater, der blev tilvejebragt i kraft også af mit partis indsats, skal nok vise sig at bære frugt også fremover.

Foreløbig kan vi glæde os over, at som et resultat af disse samlede forhandlinger

nåedes der beslutninger vedrørende husleje- og boligpolitikken, der formentlig kan bære dette problem, som har været så vanskeligt i mange år, igennem til positive løsninger.

Vi kan også pege på blomster i buketten, hvormed det er gået, som vi har ønsket. Jeg har oven i købet hørt, at den højtærede finansminister har bestræbt sig for at tage nogle af de værste tidsler tilbage fra forhandlingsbordet. Ganske vist hindrede det ærede medlem hr. Aksel Larsen ham delvis deri, men jeg tror ikke, det ærede medlem hr. Aksel Larsen er i stand til at sikre disse tidsler grokraft her i tinget.

Der er imidlertid nogle spørgsmål, den høje regering er vendt tilbage til, f. eks. selskabsbeskatningen. Jeg vil gerne gøre en bemærkning om dette tilbageskridt, hvad buketten angår. Det, vi drøfter her, er, hvilke midler man skal anvende for at skabe en bedre økonomi, for at skabe et bedre forhold mellem forbrug og opsparing og for at øge den samlede opsparing, og hertil er en forøget selskabsbeskatning aldeles uegnet. Enhver, der kender til forholdene — og det vil jeg selvfølgelig ikke bestride at den højtærede finansminister gør — vil vide, at en forøget selskabsbeskatning i det væsentlige betyder, at man fører opsparing fra de private erhvervsvirksomheder, der skulle udbygges og skabe sikre arbejdspladser for danske arbejdere og funktionærer, over i statens kasse. Dette har intet med samfundsøkonomisk politik i den foreliggende situation at gøre. Det har derimod med socialdemokratisk fordelingspolitik at gøre. Dette agter venstre ikke at være med til.

Jeg noterer med tilfredshed, at det ser ud til, at regeringen må bøje sig for det, som vi også fremhævede forleden dag, at vi ikke skal til at indføre love med tilbagevirkende kraft — det gælder indregistreringsafgiften. Jeg går ud fra, at denne tilbagevirkende kraft vil blive fjernet her i det høje ting.

Jeg vil om skatteudskrivningslovforslaget sige, at hvad angår spørgsmålet om det forøgede børnetilskud, kan mit parti give tilslutning.

Ellers skal jeg ikke på nuværende tidspunkt gå ind på enkeltspørgsmål. Det har heller ikke været det afgørende i vore drøftelser; det afgørende har været, om der